

KRIST - JEDINI ISCJELITELJ

PIŠE: DR. FRA IVAN IVANDA

Kad je nakon višegodišnjega boravka u Americi glasoviti teolog P. Tillich posjetio domovinu Njemačku, bio je zaprepašten duhovnim stanjem svoga naroda. Tom je prigodom zapisao:

Odmak od medija

Vidio sam jedan bolestan narod: bolest ga je zahvatila u cjelini, zahvatila je pojedince u njemu. Ljudska su lica obilježena brigama i teškim životnim teretom; bore su na njima tako duboke da ih jednostavno ne mogu zaboraviti. Ta su mi lica potvrdila ono što sam čitao i slušao: očaj i strah su prešli u krv i meso ovih ljudi.

Potom mu se, sama po sebi, nametnula usporedba s američkom nacijom. Tamo je vidio više nasmiješenih lica. Ljudi se ponašaju slobodnije i opuštenije. Veći je odmak od utjecaja novina, televizije i javnoga mnijenja - tirana moderne demokracije.

Učinilo mu se na prvi pogled da je američka nacija u odnosu na njemačku mnogo zdravija. No potom je razmotrio i drugu stranu medalje: velik je postotak duševnih oboljenja. Materijalna sigurnost i vrtoglavi porast proizvodnje i potrošnje nisu čovjeka učinili zadovoljnijim i sigurnijim. Nemilosrdno natjecanje na svim područjima života - taj suvremeni pritisak na čovjekovu psiho-filzičku strukturu - žanje svoje žrtve.

Upravo ta stalna natjecateljska neuroza pretvara čovjeka u bolesnika. Stradaju gubitnici, a još više pobjednici. Gubitnik pati zbog osjećaja manje vrijednosti i nesposobnosti, te upada u samosažaljenje i depresiju. Da bi opstao, pobjednik je prisiljen i dalje trčati u areni poput maratonca. S vremenom se njegove snage iscrpe i pada. Slomljen i razočaran upada u živčanu rastrojenost.

Bolest kao spas

Premda je društvena briga za tjelesno zdravlje na visokoj razini, a medicinska znanost sve više napreduje, ova je prividna sigurnost veoma varljiva jer čovjek koji je u sebi podvojen i rascijepljen, na neki način traži utočište upravo u bolesti. Duševna bolest jedino je mjesto u kojemu još može biti prihvaćen kao osoba, kao ljudsko biće. Tu će mu se netko posvetiti i pobrinuti se za njega. Ovdje može sebi izgraditi svoj imaginarni svijet u kojemu se daje dobro živjeti. Tako su u Americi ove bolesti postale gotovo epidemijske.

Tko može pomoći današnjemu čovjeku da pronađe izgublenu nutarnju ravnotežu, da iznova otkrije stvaran život? Bijeg od sebe u lažnu smirenost samo još povećava njegovu

rastrganost, a svako se zatvaranje očiju pred činjeničnim stanjem prije ili kasnije osveti. Nesposobnost suočavanja sa samim sobom uzrokom je traženja nadomjestaka i prividnih rješenja koja su samo produljenje agonije egzistencije bez smisla i sadržaja.

Liječnik-psihijatar *može pomoći. Svojim savjetom, su-osjećanjem i prikladnom terapijom može znatno doprinijeti procesu izlječenja. No koliko god stručnjaka i dobronamjernih osoba bilo angažirano, uvijek ostaje otvoreno nadasve važno i temeljno pitanje: mogu li nam oni pružiti cjelovitost života, ono najdublje i korjenito izlječenje koje usklađuje našu nutrinu? Tko ili što nam donosi cjelovitost? Tko povezuje rastrgane dijelove naše egzistencije u cjelinu?*

Žrtve nadriječnika

To je pitanje oduvijek pokretalo ljudski um. Čovjek je osjećao da je proces duhovnoga izlječenja veoma složen i zahtjevan, često bolan i praćen tjelesnim potresima. Znao je da mnogi čimbenici vanjskoga svijeta ugrožavaju njegov unutarnji svijet.

Grci i Židovi govorili su o starom eonu, zlom i pokvarenom, kojega treba zamijeniti novim eonom. Ljudi su međusobno zavađeni i uništavaju jedan drugoga. Kako se u svemu tome može sačuvati mirnoća i zdravlje, kad nas toliko toga napada i uznemirava? Gdje je izvor na kojemu se čovjek može napiti čiste vode koja će ga oprati od svake prljavštine?

Ljudi su oduvijek priželjkivali Spasitelja i spasenje. Pojavljivali su se mnogi iscjelitelji i spasitelji, upravo kao i danas. Svijet jednostavno preplavljuju iscjelitelji koji se predstavljaju kao spasitelji čovjeka, kao donositelji zdravlja i čudotvornih lijekova. No iza svega toga uglavnom se krije bolesna ambicija i želja za brzom i lakom zaradom. I danas mnogi odlaze nadriječnicima očekujući brzo i učinkovito rješenje svojih muka. Otriježne se tek kad uvide da su prevareni. Da im je gore nego prije.

Moramo znati da ne možemo biti cjelovito izliječeni bez promjene životnih navika i svjetonazora. Bez pročišćenja uma i srca. Nije moguće živjeti punim i dubokim životom ako je naše srce ispunjeno otrovom koji postpuno razgrađuje naše biće. Nitko osim nas samih ne može liječiti našu pogrešno upotrijebljenu slobodu i krivo oblikovanje svakodnevnog života.

Krist iscjeljuje

Kršćanstvo je dalo odgovor na ljudsko pitanje o cjelovitosti života. Isus Krist posjeduje moć koja iscjeljuje. To je moć božanske ljubavi i milosrđa. U njemu je k nama došla nova stvarnost, novi eon. Na pitanje Ivana Krstitelja je li on Spasitelj, Isus odgovara: recite mu ono što vidite: bolesni ozdravljaju i navješćuju im se poruka spasenja - evanđelje.

Opraštaju se grijesi, izgone zli duhovi, čovjeku se nudi beskrajna Božja ljubav koja ga iznutra korjenito oslobađa svake praznine i ništavila. Nova je stvarnost oprečna čovjekovu bijegu od sama sebe i svoga svijeta. Ona ga potiče na ispravno postavljanje spram svega onog mračnoga i bolnoga što ga okružuje.

Ponajprije je to unošenje *milosnog reda u vlastito srce*. *Isus je došao liječiti ranjeno čovjekovo srce da bi osnaženo moglo izdržati životne oštrice i kušnje*. No iscjeljenje nije nešto što dolazi samo od sebe. *Čovjek ga treba htjeti i s vjerom prihvatiti. Vjera je stav koji omogućuje iscjeljenje. Vjera je pouzdano prihvaćanje ove Kristove moći, u-vjerenje da nas ona može zahvatiti i preobraziti. Predati se toj moći znači nadići granice vlastite skučenosti i nedovoljnosti*.

Krist može izliječiti samo one koji u njemu vide istinskog Iscjelitelja. Onoga koji ne liječi samo djelomično i nepotpuno, nego cjelovito, jer u njemu je punina i savršenost. Iscjeljenje ne znači uklanjanje patnje. Ono je samo osmišljava i preobražava. Patnja je sama po sebi iscjeljujuća, ako je prihvaćena kao milosno sredstvo pročišćenja i rasta.

O istinskom se iscjeljenju može govoriti samo ako patnik, koji je dosada bio zarobljen svojom patnjom, postane njezin gospodar, ako je potvrdi nutarnjom slobodom i preda Bogu. Postoji radost u takvoj izlječujućoj patnji. Stoga sv. Pavao razlikuje žalost po volji Božjoj, koja je spasonosna, i žalost svijeta koja rađa smrt (2 Kor 7,8 ss).

Osporeni iscjelitelj

Kršćansko se iscjeljenje od rana grijeha događa po Kristovu križu koji je teološko mjesto potpunoga čovjekova oslobođenja i spasenja. Nitko ne može mimoći križ. Isus nije utemeljio religiju koja zaobilazi, preskače ili iskorjenjuje patnju i bol. To u konačnici nije ni moguće u ovome životu. On nam upravo usred žalosti svijeta, njegovih mehanizama tlačenja i zarobljavanja, pokazuje put k slobodi duha.

Isusovo čudesno liječenje ugroženog i bolesnog čovjeka u svoje je vrijeme bilo kamen spoticanja za prosvijećene umove. Ono je i danas uvelike osporeno u doba racionalizma u kojemu se priznaje samo ono što um može opravdati i objasniti. Mnogi znanstvenici i stručnjaci za religiju vide u njemu samo simbolične čine kojima se u čovjeku oslobađaju pozitivne energije i razrješuju potisnuti konflikti.

Ova psihologizacija Isusova čudesnog iscjeljujućeg djelovanja potamnjuje njegovu osobu i pretvara ga u suvremenog gurua. U jednoga od onih koji više ili manje uspješno suzbijaju bol i razrješuju zamršene čvorove egzistencije. No Isus nije ni guru ni iscjelitelj u modernom smislu riječi. On je Sin Božji, Liječnik duše i tijela, koji je radi nas i našega spasenja sišao u našu egzistenciju, prihvatilo njezinu bol i bolest i do kraja je propatio na križu.

Upravo je njegova žrtva iz ljubavi preduvjet i zalog svakog iscjeljenja i konačnoga spasenja. On je cjelovita i apsolutna ljubav, koja jedina ozdravlja i spasava. Punomoć i ovlast za darivanje te ljubavi Gospodin predaje svojim učenicima govoreći im: U moje ime liječite bolesne, polazite na njih ruke. Hoće li nas i koliko dodirnuti i izliječiti ta Božja ljubav, ovisi o našoj vjeri. Onima koji mu se posve predaju, Bog se velikodušno daruje.